

overskue, hvad der var Menighedernes Tarv. Jeg maa sige, at jeg ikke rigtigt har kunnet forstaae denne Sætning. Det forekommer mig at være complet umuligt for den øverste Kirkebestyrelse at bedømme, hvorledes den virkelige Tilstand i Menighederne er, fordi den i Almindelighed, bortseet fra ganske enkelte Tilfælde, er henviist til kun at se sin Rundskab i saa Henseende fra Indberetninger af Provster og Biskopper, og skjøndt jeg ikke her vil drage Oprigtigheden hos disse Mænd i Tvivl, saa ligger det dog i Forholdenes Natur, at de ikke ere saaledes Dievidner til, hvad der rører sig i Menighederne i det daglige Liv, at de ville være istand til at afgive Erklæringer, der kunne give et klart Billede af de virkelige Tilstande. Medens jeg derfor paa den ene Side villigt skal erkjende, at de omtalte Mænd med Hensyn til mange Forhold kunne have et Overblik, som de, der ere i Strømmen og Bevægelsen, ikke kunne have, saa maa jeg paa den anden Side fastholde, at det i sin store Almindelighed ikke kan være Ministeriet muligt at have et fuldkomment og sikkert Blik over, hvad Menighederne fortrinsviis trænge til. Jeg skal dog endnu gjentage, at den Reform, som her tilbydes, vil være et ikke lille Fremstridt, og skjøndt jeg ikke hører til dem, som troe, at man derved vil faae afhjulpet alle de forskjellige Brøst ved vore kirkelige Forhold, som man i en Række af Aar har paavist, saa troer jeg dog, at man ved en Lov som den foreslaaede vil imødekomme et Duffe, som er temmeligt gjennemgaaende hos den store Fleerhed af Befolkningen. — Jeg havde endnu kunnet ønske at udtale mig om Valgprædikener, men da der ikke foreligger noget Forslag angaaende dette Punkt, skal jeg dog ikke berøre det.

Somme: Jeg er blandt dem, som hilse dette Lovforslag med Glæde, fordi det imødekommer et Duffe, der har vort sig længe og været følt stærkt i Menighederne. Vel troer jeg ingenlunde, at det afhjælper alle de Brøst, som kunne være opstaaede i Menighederne, men ligesom det ikke giver sig ud derfor, saaledes troer jeg, at Lovforslaget, hvis det bliver til Lov, dog ialtfald vil bidrage Sit til at vække

et større kirkeligt Liv. Jeg troer heller ikke, at det vil blive saa lidt paaskjønnet og paaagtet, som den første ærede Taler meente, naar han yttrede, at det var tvivlsomt, om Rogen vilde bryde sig om en saadan Lov. Jeg troer, at den vil blive modtagen med Glæde og vil blive benyttet med Deeltagelse, naar Valg skulle foregaae. Vel kunde ogsaa jeg ønske, at Menighederne fik en noget større Indflydelse paa Valgene, end der her foreslaaes, og navnlig kunde jeg ønske, at der skulde tages et absolut Hensyn til deres Indstilling, om just end ikke fuldstændig Enighed var tilstede. Jeg vilde saaledes f. Ex. gjerne slutte mig til Forslag, der gif ud paa, at deres Indstilling skulde tages tilfølg, selv om et ganske enkelt Medlem af Udvalget havde dissentieret; thi at en enkelt Stridig skal kunne forhindre Virkningen af alle de Andres Enighed, forekommer mig ikke at være rigtigt. Men paa den anden Side holder jeg mig fuldstændig overbevist om, at det vil være enhver Kirke- og Undervisningsminister en alvorlig Sag saameget som muligt at tage Hensyn til Menighedernes Duffe, hvad der ogsaa glædede mig før at høre bekræftet af den ærede Minister, idet han sagde, at, naar en større Majoritet i Udvalget foreslog en Candidat, saa vilde der af enhver Minister, saavidt muligt, blive taget Hensyn dertil. Jeg vil derfor være tilfreds med den Ordning af dette Punkt, som Lovforslaget foreslaaer, hvis der ikke kan opnaaes den større Indrømmelse, som den nylig omtalte.

Der er et andet Punkt, som jeg skal tillade mig kortelig at omtale. Jeg ønskede gjerne, at der skulde tilstedes Menighederne en lidt fyldigere Afgang til at lære de Ansøgende at kjende, end der tilstaaes dem ved § 5. Naar Ansøgningerne sendes til Menighedsudvalget gennem Provsten tidligst 8 og senest 14 Dage før Valget skal foregaae, levenes der altsaa Menighedsudvalget i det Høieste 14 Dage til at gjøre sig bekendt med Ansøgerne. Men nu kan det jo gjerne være, at et Menighedsudvalg slet Sagen kjender af alle disse Ansøgere, og det vil altsaa kun have Ansøgningerne og de disse ledsagende Attester at holde sig til. Jeg indrømmer, at man ganske